

LENNIK KWADRAAT

het meest verschijnende politieke blad in Lennik

2017 - 23STE JAARGANG - NUMMER 2

Editoriaal: Ten dienste van de bevolking

Ook al gemerkt ? De tijdsgeest die zo sterk aan het veranderen is. De machtsblokken die aan het verschuiven zijn ? Het evenwicht in de wereld dat het Westen meer dan 70 jaar beschermd van oorlogsgeweld, dat aan het wankelen is. De opkomst van leiders in grootmachten met wel een zeer eigengereide toekomstvisie om het zacht uit te drukken.

De vraag stelt zich dikwijls of deze leiders eigenlijk wel interesse hebben voor de behoeften van hun bevolking of er alleen maar op uit zijn hun ego te strelen. Trump is sinds zijn aantreden elke dag pertinent aanwezig in het journaal met de één of andere verordening waar men zich vragen bij kan stellen. Poetin speelt een dubbelzinnige rol in Oekraïne en de rest van de wereld, Erdoğan vormt stilaan het seculiere Turkije om in een autoritaire staat met een grote religieuze invloed enz...

Eigenlijk zijn dit feiten waar men bij moet stilstaan, want vroeg of laat heeft dit ook invloed op ons dagelijks bestaan in Lennik, en onze levensstandaard.

Daarom moeten we de problemen ook in onze gemeente, pragmatisch oplossen, wars van politieke verschillen en met maar één doel : het welzijn van onze inwoners verbeteren. De beleidsvoerders van de gemeente dienen hun ego eindelijk eens opzij te zetten en het algemeen belang dienen. Niet nog rap rap trachten een succesje te maken ten koste van ...

Misschien ook eens luisteren naar wat ook de oppositie voorstelt. Heel gemakkelijk om pragmatische ideeën op te doen ! Gewoon eens nakijken in onze webkrant de Lennikse Tribune !

Erik O • Gemeenteraadslid

www.lennikkwadraat.be

onze vertrouwde website met alle informatie over ons en onze gemeente, en een groot opgebouwd archief.

www.lenniksetribune.be

onze maandelijkse internetkrant voor Lennik

VOLG DE ACTUALITEIT EN VOLG ONS OP

www.facebook.com/LENNIKKWADRAAT www.facebook.com/de.Lennikse.tribune

<https://twitter.com/lennikkwadraat>

In dit nummer:

▶ Editoriaal - Uitnodiging	1
▶ Nieuw meubilair voor de gemeenteraad	2
▶ Onze druk bijgewoone nieuwjaarsreceptie	2
▶ Sociale huurwoningen : Lennik bij de slechtste van de klas	3
▶ Mantelzorgreglement : bedenkingen	3-4
▶ Het Lennikse hoekje van Anne	4

LENNIK KWADRAAT Voorzitter
Etienne Van Vaerenbergh,
N-VA Voorzitter Berenice Fries,
Volksvertegenwoordiger
Kristien Van Vaerenbergh,
Fractieleider Geert De Cuyper,
de gemeenteraadsleden en
OCMW-raadsleden
van N-VA - Lennik Kwadraat
en het Bestuur

nodigen u uit op hun jaarlijks groot

MOSELFESTIJN

47ste jaarlijks mosselvestijn met goudmerk-mosselen, varkensgebraad en speciale schotel

Zaterdag	4 maart 2017	van 18 tot 21 uur
Zondag	5 maart 2017	van 12 tot 21 uur
Maandag	6 maart 2017	van 12 tot 21 uur

Feestzaal - Gemeentelijk Sport- en Ontmoetingscentrum Jo Baetens
A. Algoetstraat 77 -1750 Lennik

Het nieuwe meubilair voor de gemeenteraad

Het is lang als het grote geheim van het college doorgedaan en moest als een prestigieuze verrassing doorgaan. Zelfs nog op een interpellatie door onze fractie op de laatste gemeenteraad van 2016 werden de lippen op mekaar gehouden. Wat we al vermoedden werd bewaarheid. Men ging een overdreven bedrag uitgeven voor een "tijdelijk" onderkomen van de gemeenteraad in de dekenij. Was dit zagezegd, in het begin van de legislatuur, het schepencollege van zuinig leven en besparingen (sommige gemeentewerknemers hebben het toen geweten), dan zijn nu alle stoppen doorgeslagen. Profileringsdrang op het einde van de legislatuur? Er moet toch iets gerealiseerd worden? Of in het beste geval gewonnen met de Lotto?

Ons gemeenteraadslid Gun Mignon zocht op in de beslissingen van het college van burgemeester en schepenen wat de inrichting van de "voorlopige" huisvesting al kostte.

De op maat gemaakte "tafel raadzaal dekenij" kost bijna 28.000 Euro terwijl de stoelen iets meer dan 12.000 Euro kosten. Dit maakt alleen al voor het meubilair 40.000 Euro. Of de prijs van meer dan een middenklasse wagen. Ook is er het meubilair voor de toeschouwers. Hiervoor werd een deel van de muur afgewerkt met hout en een zitbank met kussen. Alhoewel er blijkbaar niet veel Lennikenaren nog verwacht worden gelet op de plaatsen. Tevens werd er een klein hoekje "ingericht" voor de pers. Deze persmensen (toch een drietal) weten onmiddellijk hoe zij worden ingeschat door de meerderheid. Te verwaarlozen... Ging Lennik vroeger door als gastvrije gemeente, de pers weet nu hoe dit college over hen denkt.

De rekening is nog niet rond. Er zijn ook twee grote televisieschermen geplaatst die ook een stevige stuiver zullen gekost hebben.

Wat hebben we nu? Een immense modulaire tafel die over de twee kamers van de dekenij de ruimte invult. Modulaire? Jawel, de tafel kan (en moet) verkleind worden wanneer er een plechtigheid doorgaat in deze ruimte (huwelijk, ontvangst enz...) Dit houdt in dat er regelmatig moet gewerkt worden aan die tafel om de ruimte aan te passen. Met dergelijke grote tafel is dit niet rap rap gebeurd. Dit houdt dus telkens in dat gemeentearbeiders moeten worden ingeschakeld om de klus te klaren ... Dit heeft dus ook telkens een prijskaartje. En wie zei in het begin van de legislatuur dat er teveel volk was op de gemeente?

En dan hebben we het nog niet gehad over de kost van het studiewerk dat gebeurde om de dekenij om te bouwen tot OCMW-zetel en met stille trom werd begraven ... Geld dat is weggesmeten!

Druk bijgewoone nieuwjaarsreceptie met gastspreker Maurits van Liedekerke

De nieuwjaarsreceptie van N-VA - Lennik Kwadraat is de laatste politieke receptie in Lennik. Traditiegetrouw gaat ze door op de laatste zondag van januari.

Dit jaar geen hoogdravende politiek geladen speeches. Immers, als politieke formatie zijn wij ook zeer geïnteresseerd in wat in het Pajottenland gebeurt. Want daar ligt ook een deel van onze toekomst. Zie nu reeds de samenwerkingsverbanden op het vlak van de politie, preventie, Pajottenland Plus, enz.

Streekidentiteit; Vlaams, sociaal en groen

Om die reden had ons kartelbestuur Maurits Van Liedekerke, gewezen schepen in Liedekerke en nu ere-burger in de gemeente Herne, uitgenodigd. Deze oud-journalist werkte voor de redactie van het weekblad Wij en voor Radio 1. Hij gaf eind vorig jaar een boek uit dat een basiswerk wordt voor het Pajottenland (intussen tweede druk!). In "Van Abbeloos tot Zeppos" beschrijft hij niet minder dan 75 Pajotten die op hun manier een stempel hebben gezet op de streek en ver daarbuiten.

Onder grote belangstelling van bijna honderd bezoekers, zette hij het belang van onze streekidentiteit in de verf, vertrekkend vanuit het historisch werk van invloedrijke Pajotten én Lennikenaren.

Enkele sfeerbeelden :

Het is bekend, en zeker in Lennik : (blijven) wonen in eigen gemeente is duur, en voor heel wat mensen moeilijk of helemaal niet meer betaalbaar. Dit is een reëel probleem voor onze lokale gemeenschap en onze jonge mensen, in het bijzonder voor bescheiden inkomens.

Het Vlaamse woonbeleid wil het sociaal woonaanbod groter maken en spreiden naar elke gemeente. Daarom kreeg elke gemeente een *bindend sociaal objectief* (BSO) opgelegd. Binnen de periode 2009-2025 moeten gemeenten op hun grondgebied een aantal bijkomende sociale huurwoningen realiseren. De inhaalbeweging dient ook te gebeuren in Lennik.

'Wonen-Vlaanderen' gaat per voortgangstoets na of een gemeente haar BSO (deelobjectief huur) bereikt. De minister van Wonen stelde de lijst vast met de definitieve onderverdeling van gemeenten.

Wat blijkt?

- 206 Vlaamse gemeenten volgen effectief het groeipad sociale huur: zij komen terecht in categorie 1
- 66 gemeenten volgen het groeipad sociale huur niet, maar leveren voldoende inspanningen om het BSO te bereiken → categorie 2a
- 36 gemeenten volgens het groeipad sociale huur niet en leveren onvoldoende inspanningen om het BSO te bereiken → categorie 2b

De gemeente Lennik gaat, volgens de voortgangstoets, de nodige doelstellingen niet halen en belandt in de laatste categorie (2b).

(In het werkingsgebied van Woonwinkel Pajottenland is dit trouwens ook het geval voor Galmaarden en Gooik, maar het kleine Bever scoort beter en vooral Pepingen en Herne slagen wel).

Projecten in Lennik raken niet uitgevoerd

Het is niet dat er niets ondernomen werd in Lennik. Vorige besturen startten projecten voor sociale huurwoonruimte in de A. Vanderkelenstraat (ex-Snack) en de Karel Keymolenstraat (het zgn. huis Leemans/De Gronckel). Het huidige bestuur slaagt er echter nog steeds niet in dit nu concreet te maken. In de afgelopen vier jaar bestuur is er nog steeds geen aannemer gezien bij deze leegstaande panden.

Enkel de sociale appartementen van het OCMW in de Kroonstraat, gestart onder OCMW-voorzitter Etienne Van Vaerenbergh, zijn gerealiseerd en in gebruik. Op de koop toe verloopt ook de uitbreiding van de sociale woonwijk Sint-Elooi moeizaam en niet zonder kritiek, en zal het waarschijnlijk de tijdsdoelstellingen niet halen.

Wonen-Vlaanderen en de VMSW (Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen) zullen in het voorjaar van 2017 het nodige overleg opstarten met de gemeenten in categorie 2b, met Woonwinkel Pajottenland en lokaal actieve sociale woonactoren.

Er is werk aan de winkel voor onze Lennikenaren.

Wim Durang • OCMW-raadslid,
ex-gemeenteraadslid

Je kan je afvragen waar onze (betaalde) raadsleden in het OCMW soms mee bezig zijn. Men bedoelt het wel goed en houdt het liefst plezierig en kort (zodat er nog iets kan gedronken worden). Maar het is toch ook een ernstige verantwoordelijkheid. Soms lijken voorzitter Evens of raadsleden niet altijd goed te weten waarover agendapunten eigenlijk gaan. Ook het taalgebruik over cliënten van het OCMW, mensen in een hulpbehoevende situatie, laat aan respect wel eens te wensen over, en geen voorzitter die dan ingrijpt. Jammer. Hoewel het OCMW in het algemeen uitstekend werk levert.

Onlangs ging het over de belangrijke mantelzorgpremie. Natuurlijk zijn we voorstander van een stimulans voor mantelzorg via een ondersteunende premie, zodat zoveel mogelijk van onze inwoners die ernstig beperkt zijn (geworden) in zelfredzaamheid, zolang mogelijk in de vertrouwde omgeving kunnen blijven wonen. Dit werd door LENNIK2000/LENNIK² mee ingevoerd.

In de vorige bestuursperiode was de toepassing van ons mantelzorgpremiereglement nog toevertrouwd aan het schepencollege. De dossiers werden voorbereid door het verantwoordelijke collegelid, de heer De Waele.

Nadien hebben we het OCMW hiervoor bevoegd gemaakt dat ter zake beslissingen neemt op basis van een degelijk sociaal onderzoek en dossierbehandeling door een beëdigd maatschappelijk assistent.

Sindsdien zoekt het OCMW naar de meest evenwichtige formule om tegemoet te komen aan de noden en mogelijke situaties, een hele uitdaging, en actualiseert het reglement regelmatig. Zo gebeurden updates in de laatste jaren, en in 2016 zelfs tweemaal.

De bedoeling moet zijn: een helder en efficiënt kader bieden van objectieve voorwaarden waar een maatschappelijk assistent zich kan op baseren.

Maar op de OCMW-raad van december deed de meerderheid van OpenVLD-CD&V al te voortvarend eigenlijk het omgekeerde. Een nieuw artikel bepaalt namelijk vanaf 2017: "door het Vast bureau kan afgeweken worden van deze regels".

Raad zwakt eigen regels af & delegeert verregaand aan bureau

Hiermee verzwakt men de nauwkeurigheid van de regels en drukt men een veel grotere verantwoordelijkheid van interpretatie op de schouders van de maatschappelijk assistenten die een voorstel doen. Tegelijk heeft de raad zijn bevoegdheid om de regels af te bakenen, uitgehold en *de facto* afgestaan waardoor het Vast Bureau (het besturend "college" van het OCMW) eigenlijk ultiem de vrijheid krijgt om van (álle) regels af te wijken als het dat wil.

Met zo'n extreme afwijkmogelijkheid lopen we het risico dat er gaandeweg favoritisme en ongelijkheid van zou komen, want voortaan hoeven dezelfde regels niet per se voor iedereen even volledig te worden toegepast... Onduidelijkheid troef. Persoonlijke kennis en subjectieve interpretatie kan meer een rol gaan spelen bij beslissingen.

Uiteindelijk beslist het Vast Bureau (in besloten vergadering) autonoom, dit gaat over 3 mensen waarvan er 2 de meerderheid vormen (Evens en De Waele). (Maar liefst met overeenstemming).

Bij een andere versoepeling was de motivatie dat mensen die mantelzorg nodig hebben, vaak ook een hoge rekening hebben aan medicatie en medisch materiaal. Tja, ook al zal dat in een aantal gevallen zeker een realiteit zijn, toch een onjuist argument, want de mantelzorgpremie is er voor degene die vrijwillig mantelzorg biedt (niet noodzakelijk directe familie), niet voor de zorgbehoevende die de medicijnen neemt... toch niet goed nagedacht?

Het dient wel benadrukt: mantelzorg zelf is een prachtig engagement, waarvan we de grote sociale waarde vanzelfsprekend belangrijk vinden. Daarom juist verdient de ondersteuning ervan een goed reglement dat duidelijke lijnen uitzet voor een gelijke en onpartijdige behandeling. Dat blijven we graag opvolgen.

Meer informatie over ondersteuning van mantelzorg vind je op www.lennik.be/ocmw

Wim Durang • OCMW-raadslid, lid Vast Bureau

IN HET HOEKJE VAN LENNIK² door Anne WYCKMANS

Hoeveel van die speciale dagen kennen we nog echt?

Twee gebeurtenissen op één week tijd deden me vandaag één en ander opzoeken.

Kerkelijke feestdagen, wie kent ze nog allemaal?

Ik moet eerlijk toegeven dat ik vandaag weer wat wijzer ben geworden

Ik bezocht vorige week een oudere dame. Ze veegde kreunend de naalden van een bijna volledig kale kerstboom bijeen. De ballen vielen ook één voor één op haar zacht tapijt. Ze had er nog een paar antieke hangen. Wij hadden die ook, lang geleden, zo van die kerstballen die echt niet mogen vallen want dan spatten ze in honderdduizend kleine, venijnige, scherpe stukjes uiteen. Maanden later vind je in spleten en verloren hoekjes nog steeds van die mini-schilfertjes. De ballen overleefden dapper en voortreffelijk bij haar.

"Waarom?" vroeg ik haar. "Waarom staat hij er nog?" Ik wachtte een beetje bang op het antwoord. Bang, omdat ze heel misschien dacht dat kerstmis nog moest komen. Haar antwoord werd vergezeld door een verwijtende frons. "Ha, gij ruimt die van u dus ook al op na driekoningen zeker!" Ik kon alleen maar knikken.

"Ik snap het allemaal ni meer," zei ze streng. "Bij ons thuis moest hij blijven staan tot 02 februari. Hij mocht onder geen enkele voorwaarde vroeger weg! En weet ge waarom ni?" Ik slikte. Wat was er in 's hemelsnaam op 2 februari? Had ik het per ongeluk luidop gezegd?

"Tot aan Maria Lichtmis moet hij blijven staan!" Ze bukte zich nog maar eens. "De bomen bleven vroeger wel langer schoon," zuchtte ze.

Er zat blijkbaar een fameus gat in m'n geheugen. Ik herinnerde me niet dat de kerstboom bij ons thuis, ooit zolang bleef staan. En wat dat nu te maken had met Maria Lichtmis, dat durfde ik haar niet vragen! We dronken ons sjatteke troost en knabbelde op een koekske en toen ging ik weer naar huis!

Op 1 februari deed ik boodschappen in een plaatselijke winkel. Eén van de eerste dingen die me opvielen, was de grote stapel voorverpakte pannenkoeken in de koeling. Een ietwat ouder echtpaar... ik moet opletten wat ik zeg, want volgens sommige van mijn kleinkinderen ben ikzelf al stokoud dus... hoe oud is een ietwat ouder echtpaar? Ze stonden hoofdschuddend naar die grote stapel te kijken. Zij: "Waar is da voor nodig?" Hij: "Ha, das voor morgen. 't Is toch Lichtmis hé, morgen?" Ze snoof luid en minachtend: "Wat is er mis met zelf pannenkoeken bakken?" Hij: "Nikske, nikske... maar de jonge mensen vinden da wel gemakkelijk als ze na hun werk thuiskomen. Dees steken ze zo in die micro-dinges."

Zij: "Dat is toch ni 't zelfde als zelfgebakken!" Ze liet haar winkelwagentje staan waar het stond en deed teken naar haar wederhelft. Zonder woorden nam hij het papiertje waarop in prachtig oud handschrift een lijstje stond. "Eerst het witloof en dan een paar citroenen," zei hij. Zijn handen duwden het winkelwagentje voorzichtig achter haar aan. De pannenkoeken bleven in mijn hoofd hangen. Was het op die dag dat wij thuis... ?

Ik belde naar een oudere zus en die wist het ook nog. De dag van de pannenkoeken bij ons thuis was een beetje een vreemde feestelijke dag. We aten eerst dikke erwtensoep met ne varkenspoot erin en daarna kregen we pannenkoeken met bruine suiker!

Elk jaar opnieuw op Maria Lichtmis. De heerlijk dikke soep en de pannenkoeken... daar wist ik nog alles van. Maar dat het telkens op 2 februari was? Dat wist ik niet meer.

Dat Lichtmis het allerlaatste feest was dat rechtstreeks met Kerstmis was verbonden, wist ik ook niet meer. Dit christelijk feest valt op de kop veertig dagen na Kerstmis. Er wordt herdacht dat Jezus, zoals alle Joodse jongetjes toen, na veertig dagen in de tempel aan God werd opgedragen. De moeder van het kind moest op die dag een zuiveringsoffer brengen. Vandaar dat de naam Maria bij het feest hoorde! Op vele plaatsen in Europa werd dit feest nadien gekoppeld aan een oud Keltisch lichtfeest. De dagen werden langer, de winter schoof achteruit, er was meer licht... Het werd uiteindelijk een feestelijke mengeling van veel kaarsen en lichtstoeten en pannenkoeken eten. En dat de kerstboom moest blijven staan tot het allerlaatste feest dat met kerstmis was verbonden... ook dat zal ik niet meer vergeten.

Ik heb alvast de erwten te weken gezet want ook oude gebruiken mogen lekker zijn. .